TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2007. gada 11. septembrī *

Lieta C-227/04 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam,

ko 2004. gada 28. maijā iesniedza

Maria-Luise Lindorfer, Eiropas Savienības Padomes ierēdne, ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), ko pārstāv Ž. Vandersandens [*G. Vandersanden*] un L. Levī [*L. Levi*], *avocats*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks —

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv F. Antons [*F. Anton*] un M. Simsa-Robertsone [*M. Sims-Robertson*], pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — franču.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji P. Janns [*P. Jann*], A. Ross [*A. Rosas*], R. Šintgens [*R. Schintgen*], E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents) un J. Klučka [*J. Klučka*], tiesneši R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], K. Šīmans [*K. Schiemann*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], U. Lehmuss [*U. Lõhmus*], E. Levits un A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*],

ģenerāladvokāts F. Dž. Džeikobss [*F. G. Jacobs*], pēc tam E. Šarpstone [*E. Sharpston*], sekretāre M. Ferreira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta F. Dž. Džeikobsa secinājumus 2005. gada 27. oktobra tiesas sēdē,

ņemot vērā 2006. gada 26. aprīļa rīkojumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu un 2006. gada 28. jūnija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokātes E. Šarpstones secinājumus 2006. gada 30. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā apelācijas sūdzībā Lindorfera [*Lindorfer*] lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2004. gada 18. marta spriedumu lietā T-204/01 *Lindorfer*/Padome (*Recueil FP*, I-A-83. un II-361. lpp.; turpmāk tekstā — "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru šī tiesa noraidījusi viņas prasību atcelt Eiropas Savienības Padomes 2000. gada 3. novembra lēmumu par izdienas gadu aprēķināšanu pēc pensijas tiesību, ko viņa ieguvusi Austrijas [pensiju] sistēmas ietvaros, vienotas likmes izpirkuma vērtības pārcelšanas uz Kopienu [pensiju] sistēmu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

2 Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu 1.a panta, kas šajos noteikumos ieviests ar 1998. gada 7. aprīļa Regulu (EK, EOTK, *Euratom*) Nr. 781/98 (OV L 113, 4. lpp.; turpmāk tekstā — "Civildienesta noteikumi"), 1. punktā noteikts:

"Atbilstoši šiem Civildienesta noteikumiem, bet neskarot attiecīgos noteikumus, kuros ietverta prasība pēc noteikta civilstāvokļa, ierēdņiem ir tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi, nepieļaujot ne tiešu, ne netiešu atsaukšanos uz rasi, politiskiem, filozofiskiem vai reliģiskiem uzskatiem, dzimumu vai seksuālo orientāciju."

3 Civildienesta noteikumu 77. pantā paredzēts:

"Izbeidzot dienestu pēc vismaz 10 darba gadiem, ierēdnim ir tiesības saņemt izdienas pensiju. [..]

Maksimālā izdienas pensija ir 70 % no pēdējās pamatalgas, kāda saņemta pēdējā pakāpē, kurā ierēdnis bijis vismaz vienu gadu. To maksā ierēdņiem, kuri bijuši nodarbināti vismaz 35 gadus, ko skaita saskaņā ar VIII pielikuma 3. pantu. Ja nodarbinātības gadu skaits ir mazāks nekā 35, minēto maksimālo summu proporcionāli samazina.

[..]

Pensionēšanās vecums ir 60 gadi."

4 Saskaņā ar Civildienesta noteikumu 83. pantu:

"1. Pabalstus, ko izmaksā atbilstoši šai pensiju programmai, sedz no Kopienu budžeta. Dalībvalstis kopīgi garantē šo pabalstu samaksu atbilstīgi šādu izdevumu finansējuma apjomam.

[..]

2. Ierēdņiem jāfinansē viena trešdaļa no [Kopienu] pensiju programmas izmaksām. [..]

[..]

4. Ja pensiju programmas aktuārais novērtējums, ko pēc Padomes lūguma veic viens vai vairāki kvalificēti eksperti, norāda, ka ierēdņu iemaksas nav pietiekamas, lai finansētu vienu trešdaļu no pabalstiem, ko maksā atbilstīgi pensiju programmai, budžeta lēmējinstitūcijas, rīkojoties saskaņā ar budžeta procedūru un pēc apspriešanās ar 10. pantā paredzēto Civildienesta noteikumu komiteju, nosaka, kādas izmaiņas jāveic iemaksu likmēs vai pensionēšanās vecumā."

5 Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 2. pantā paredzēts:

"Izdienas pensija ir izmaksājama, pamatojoties uz kopējo ierēdņa dienesta gadu skaitu, kas dod tiesības saņemt pensiju. Katrs dienesta gads, ko par tādu uzskata saskaņā ar 3. pantu, dod tiesības uz vienu pensijas gadu, un katrs pilns nodarbinātības mēnesis — uz vienu divpadsmito daļu no dienesta gada, kas dod tiesības uz pensiju.

Maksimālais dienesta gadu skaits, kas dod tiesības uz pensiju un kuru var ņemt vērā izdienas pensijas aprēķināšanai, ir 35."

6 Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 5. pantā noteikts:

"Neatkarīgi no 2. panta noteikumiem ierēdnis, kurš 60 gadu vecumā nostrādājis mazāk nekā 35 dienesta gadus, kas dod tiesības uz pensiju, un kurš turpina iegūt

tiesības uz pensiju saskaņā ar 3. pantu, par katru dienestā nostrādātu gadu laika posmā no 60 gadu vecuma līdz vecumam, kad ierēdnis sāk saņemt izdienas pensiju, ir tiesīgs uz pensijas palielinājumu 5 % apmērā no pensijas tiesību summas, ko viņš ieguvis 60 gadu vecumā, bet tā, lai kopējā pensija nepārsniegtu 70 % no viņa pēdējās pamatalgas, kas minēta attiecīgi Civildienesta noteikumu 77. panta otrajā vai trešajā daļā.

[..]"

7 Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktā noteikts, ka ierēdnis, kurš uzsāk dienestu Kopienās pēc darba valsts pārvaldē, valsts vai starptautiskā organizācijā vai darbības nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, ir tiesīgs pēc štata ierēdņa statusa iegūšanas iemaksāt Kopienām vai nu izdienas pensiju tiesību, kas iegūtas, pamatojoties uz šādu darbu vai statusu, aktuāro ekvivalentu, vai vienotas likmes izpirkuma vērtību. Šajā normā piebilsts, ka tādā gadījumā iestāde, kurā ierēdnis strādā, ņemot vērā viņa pakāpi štata ierēdņa statusa iegūšanas brīdī, nosaka dienesta gadu skaitu, kas dod tiesības uz pensiju un kurus viņam ieskaita esošajā pensiju programmā par iepriekšējo dienesta laiku, pamatojoties uz aktuārā ekvivalenta apmēru vai vienotas likmes izpirkuma vērtību.

8 Ar 1992. gada 13. jūlija lēmumu Padome paredzēja Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 1. un 2. punkta vispārīgos piemērošanas noteikumus, kas vēlāk grozīti ar Padomes 1994. gada 19. decembra lēmumu (turpmāk tekstā — "VPN").

9 Saskaņā ar VPN 10. panta 2. punktu ierēdņiem ieskaitāmo izdienas gadu skaits ir jāaprēķina, pamatojoties uz kopējo pārskaitāmo summu, kas samazināta par parasto procentu likmi 3,5 % apmērā par katru gadu laika periodā no štata ierēdņa statusa

iegūšanas līdz faktiskajam minētās summas pārskaitīšanas Kopienu kontā datumam. Šie procenti netiek atskaitīti par laika periodiem, kuros pensiju fonds, kas uzkrājis konkrētās personas pensiju pirms darba uzsākšanas Kopienu dienestā, pārskaitāmo summu nav novērtējis no jauna vai nav papildinājis ar procentiem.

10 VPN 10. panta 3. un 4. punktā (abas turpmāk tekstā minētās formulas — "konvertēšanas formulas") noteikts:

"3. Ieskaitāmo izdienas gadu skaits ir jāaprēķina:

— pārveidojot pārskaitāmo summu (M) par potenciālo pensiju (R) atkarībā no aktuārās vērtības (V), kas paredzēta [Civildienesta noteikumu] VIII pielikuma 39. pantā, saskaņā ar formulu R = M/V,

— pārveidojot šo pensiju (R) par Civildienesta noteikumos paredzētās pensijas izdienas gadiem (N), ņemot vērā pamata ikgadējo darba samaksu (T), kas atbilst pakāpei štata ierēdņa statusa iegūšanas brīdī [..], saskaņā ar formulu N = R x 100/T x 2.

Tomēr ieskaitāmo izdienas gadu skaits nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt to gadu skaitu, kuru laikā pirms darba uzsākšanas Kopienās konkrētā persona veica iemaksas sistēmās, kas nav papildu sistēmas.

4. Nosakot izdienas gadu skaitu, Kopienu kontā pārskaitītā summa, kas nav Beļģijas franki, tiek konvertēta Beļģijas frankos atbilstoši šādiem noteikumiem:

[..]

b) ierēdnim, kas štata ierēdņa statusu ieguvis pēc 1971. gada 31. decembra [..], pārskaitītā summa tiek sadalīta proporcionāli periodiem, kuru laikā iegūtas šai summai atbilstošās pensijas tiesības, proti, pirmkārt, periodam pirms 1972. gada 1. janvāra un, otrkārt, periodam pēc 1971. gada 31. decembra.

Summas daļa par laika periodu līdz 1972. gada 1. janvārim ir jākonvertē, pamatojoties uz Starptautiskā Valūtas fonda apstiprinātajām [valūtas] paritātēm, kuras bija spēkā 1971. gada 31. decembrī.

Summas daļa par laika periodu pēc 1971. gada 31. decembra ir jākonvertē, pamatojoties uz vidējo koriģēto likmi, ko nosaka Komisija laika periodam no 1972. gada 1. janvāra līdz štata ierēdņa statusa iegūšanai [turpmāk tekstā — "i) variants"] [..].

Tomēr pēc ierēdņa pieprasījuma [..] summa (M), ko izmanto aprēķinos, ir jākonvertē, pamatojoties uz koriģēto likmi, kas ir spēkā pārcelšanas dienā. Šādā gadījumā darba samaksa (T) un aktuārā vērtība (V), ko izmanto, aprēķinot izdienas gadus, ir attiecīgi atalgojums, kas atbilst pakāpei štata ierēdņa statusa iegūšanas brīdī [..], kas ir spēkā pārcelšanas dienā, un aktuārā vērtība, kas atbilst ierēdņa vecumam [šajā dienā] [turpmāk tekstā — "ii) variants"] [..]."

11 Aktuāro ekvivalentu, kas paredzēti Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta piemērošanai, tabulā, kā noteikts Padomes 1992. gada 13. jūlija lēmumā, attiecībā uz vecuma periodu no 30 līdz 50 gadiem abiem dzimumiem ietvertas šādas vērtības:

Vecums	*Vīrieši*	*Sievietes*
30	9,667	10,269
31	9,811	10,426
32	9,956	10,586
33	10,102	10,746
34	10,249	10,908
35	10,397	11,071
36	10,546	11,236
37	10,695	11,402
38	10,846	11,569
39	10,998	11,739
40	11,154	11,912
41	11,308	12,034
42	11,465	12,261
43	11,625	12,441
44	11,788	12,626
45	11,955	12,816
46	12,127	13,013
47	12,302	13,215
48	12,480	13,422
49	12,661	13,633
50	12,847	13,850

12 Saskaņā ar Civildienesta noteikumu 31. pantu izvēlētos kandidātus ieceļ par A kategorijas ierēdņiem vai Valodu dienesta ierēdņiem to kategorijas vai dienesta sākuma pakāpē. Tomēr iecēlējinstitūcija zināmā mērā var atkāpties no šī panta noteikumiem.

13 Padomes 1995. gada 20. marta Regulas (EK) Nr. 626/95, ar kuru sakarā ar Austrijas, Somijas un Zviedrijas iestāšanos attiecībā uz Eiropas Kopienu ierēdņu pieņemšanu darbā nosaka īpašus un pagaidu pasākumus (OV L 66, 1. lpp.), 1. panta 1. punktā paredzēts, ka, atkāpjoties *inter alia* no Civildienesta noteikumu 31. panta, līdz 1999. gada 31. decembrim vakantajos amatos var iecelt Austrijas, Somijas un Zviedrijas pilsoņus, ievērojot kompetento iestāžu budžeta apspriedēs šajā sakarā attiecībā uz amatiem paredzētos limitus.

Prāvas rašanās fakti

14 Austrijas pilsone Lindorfera [*Lindorfer*] darbu Padomes dienestā uzsāka 1996. gada 16. septembrī. 1997. gada 16. jūnijā viņai savā amatā tika piešķirts štata ierēdņa statuss un A 5 pakāpes 2. līmenis. Pirms darba uzsākšanas Padomē viņa trīspadsmit gadus un trīs mēnešus strādāja Austrijā. Šajā laikposmā viņa veica iemaksas Austrijas pensiju sistēmā.

15 1999. gada 15. maijā Lindorfera, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktu, lūdza uz Kopienu pensiju sistēmu pārcelt vecuma pensijas tiesību, ko viņa ieguvusi Austrijas [pensiju] sistēmas ietvaros, vienotas likmes izpirkuma vērtību.

16 2000. gada 18. februārī Austrijas pensiju fonds Lindorferu informēja, ka viņas Austrijas pensijas tiesību vienotas likmes izpirkuma vērtības summa 2000. gada 1. martā provizoriski noteikta ATS 1 306 712,23 apmērā. Tāpat fonds viņai norādīja, ka viņa nav tiesīga saņemt pensiju Austrijā, jo viņa nav veikusi iemaksas minimālo prasīto 180 mēnešu periodā. Tomēr fonds viņai piedāvājis "izpirkt" trūkstošo 21 iemaksu veikšanas mēnesi, samaksājot summu ATS 237 963,6 apmērā. Lindorfera uz šo piedāvājumu nav reaģējusi.

17 2000. gada 28. martā Padomes Ģenerālsekretariāta "Pensiju" dienests Lindorferai nosūtīja vēstuli, kam pievienota aprēķinu lapa ar virsrakstu "Ieskaitāmo Civildienesta noteikumos paredzētās pensijas izdienas gadu aprēķināšana saskaņā ar Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktu". No šīs lapas izriet, ka izdienas gadi, kas atbilst pārskaitāmajai summai, ir 5 gadi 3 mēneši un 24 dienas.

18 Ar 2000. gada 12. septembra vēstuli Lindorfera "Pensiju" dienestam norādīja, ka viņa izdarījusi atzīmi "principā piekrītu" viņas Austrijas pensijas tiesību vienotas likmes izpirkuma vērtības pārcelšanai. Tomēr viņa apstrīdēja izdienas gadu skaitu, kas norādīts iepriekš minētajā aprēķinu lapā, jo Padomes izmantotā aprēķinu metode esot diskriminējoša un nav pārskatāma. Visbeidzot, viņa lūdza dažādu informāciju.

19 2000. gada 29. septembrī Austrijas pensiju fonds noteica pārskaitāmo summu ATS 1 337 136,07 apmērā.

20 Ar 2000. gada 3. novembra vēstuli, kuru Lindorfera saņēma 2000. gada 7. novembrī, viņa tika informēta par apstrīdēto lēmumu. 2001. gada 2. februārī saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu Lindorfera iesniedza sūdzību par šo lēmumu, kas tika papildināta ar 2001. gada 25. aprīļa pielikumu.

21 Ar 2001. gada 31. maija lēmumu Padome šo sūdzību noraidīja.

Prasība Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

22 2001. gada 5. septembrī Lindorfera Pirmās instances tiesā iesniedza prasību atcelt apstrīdēto lēmumu un lēmumu, ar kuru noraidīta viņas sūdzība, kā arī likt Padomei, pamatojoties uz pareizu juridisko pamatu, no jauna noteikt to Civildienesta noteikumos paredzēto izdienas gadu skaitu, kas pēc viņas Austrijā iegūto pensijas tiesību pārcelšanas ieskaitāmi tās Kopienu pensijas [izdienas gados].

23 Pamatojot savu prasību, Lindorfera būtībā izvirzīja divus pamatus. Pirmais pamats attiecās uz VPN 10. panta 3. un 4. punkta prettiesiskumu, bet otrais — uz Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta prettiesiskumu. Viņa apgalvoja, ka VPN 10. panta 3. un 4. punkts ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam, bet Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkts — šim pašam principam un darba ņēmēju brīvas pārvietošanās principam.

24 Runājot par pirmo pamatu par VPN 10. panta 3. un 4. punkta prettiesiskumu, Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka četri Lindorferas celtie iebildumi ir jānoraida kā nepamatoti.

25 Runājot par pirmā pamata pirmo iebildumu, proti, Lindorferas pārmetumiem par to, ka konvertēšanas formulās pakāpe štata ierēdņa statusa iegūšanas brīdī vienādi tiek ņemta vērā gan ierēdņiem, kas ir pieņemti darbā to kategorijas sākuma pakāpē, gan ierēdņiem, kas ir pieņemti darbā augstākā pakāpē, Pirmās instances tiesa ir

norādījusi, ka VPN izpilda Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktu, kura otrajā daļā noteikts, ka "iestāde, kurā ierēdnis strādā, ņemot vērā viņa pakāpi štata ierēdņa statusa iegūšanas brīdī, nosaka dienesta gadu skaitu, kas dod tiesības uz pensiju un kurus viņam ieskaita tekošajā pensiju programmā par iepriekšējo dienesta laiku, pamatojoties uz aktuārā ekvivalenta apmēru vai summām, kuras atmaksātas [vienotas likmes izpirkuma vērtību]".

26 Tāpat šī tiesa ir norādījusi, ka saskaņā ar judikatūru, ja ierēdnis pieprasa pārcelt viņa valsts pensijas tiesības uz Kopienu [pensiju] sistēmu, aprēķinot ieskaitāmos izdienas gadus, jāņem vērā viņa pakāpe štata ierēdņa statusa iegūšanas brīdī, proti, pakāpe, kas piešķirta štata ierēdņa statusa iegūšanas dienā (Pirmās instances tiesas 2002. gada 13. jūnija spriedums lietā T-106/01 *Youssouroum*/Padome, *Recueil FP*, I-A-93. un II-435. lpp., 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka, lai arī konvertēšanas formulu izmantošana nozīmē — jo lielāka pamatalga, jo mazāks ieskaitāmo izdienas gadu skaits, tas nenozīmē diskriminējošu attieksmi, jo diskriminācija var rasties tikai tad, ja salīdzināmās situācijās tiek piemēroti atšķirīgi noteikumi.

28 Līdz ar to nupat darbā pieņemtam ierēdnim, kam piešķirta A 5 pakāpe, ir lielāka iespēja pabeigt savu karjeru augstākā pakāpē nekā ierēdnim, kas pieņemts darbā A 7 pakāpē, un tādēļ saņemt lielāku algu un pensijas tiesības nekā pēdējam minētajam ierēdnim.

29 Runājot par pirmā pamata otro iebildumu, proti, Lindorferas pārmetumiem par to, ka VPN 10. panta 4. punktā paredzēta uz Kopienu kontu pārskaitīto summu, kas nav Beļģijas franki, konvertēšana Beļģijas frankos, Pirmās instances tiesa, pamatojoties

uz Lindorferas procesuālajiem rakstiem un tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, ir nonākusi pie secinājuma, ka viņa neapstrīd ne nepieciešamību pārskaitīto summu konvertēt Beļģijas frankos vai EUR, ne šīs konvertēšanas sekas atkarībā no tā, vai šim nolūkam izmantots i) variants vai ii) variants.

30 Pirmās instances tiesa šo iebildumu ir noraidījusi, pārsūdzētā sprieduma 76. un 77. punktā atzīdama:

"76 Pirmkārt, [Lindorferas] izdarītie salīdzinājumi, cenšoties pierādīt savu apgalvojumu pamatotību, nekādā ziņā nepārliecina. Tādējādi pirmajā viņas sniegtajā tabulā [..] viņa salīdzina savu situāciju ar tāda ierēdņa situāciju, kura dzimums, vecums un pieņemot darbā piešķirtais līmenis ir atšķirīgs, kaut arī šie elementi ir ņemti vērā, aprēķinot ieskaitāmos izdienas gadus. Turklāt, kā to atbildē uz vienu no Pirmās instances tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem pamatoti atzīmē Padome, nav ticis pierādīts, ka [Lindorfera] šajā tabulā ietverto aprēķinu veikšanai ir izmantojusi to pašu datumu. Arī citi Lindorferas izdarītie salīdzinājumi [..] nav pieņemami, jo tie balstīti uz nepareiziem pieņēmumiem. Tādējādi viņas aprēķinus kļūdainus padara tas, ka viņa izmanto i) variantu summām, kas izteiktas dažādu valstu valūtās un iegūtas, konvertējot to pašu pārskaitīto summu, kas izteikta Austrijas šiliņos, pamatojoties uz "pašreizēj[ām] likm[ēm]", kas acīmredzami atbilst *euro* un šo valstu valūtu konvertēšanas likmēm, kas piemērojamas kopš 1999. gada 1. janvāra. [Lindorferas] norādīto 27 darbības gadu laikā pirms darba uzsākšanas Kopienu dienestā šo dažādo valstu valūtu maiņas kursos ir notikušas acīmredzamas, dažkārt būtiskas izmaiņas. Turklāt jāatzīmē, ka piemērā ar i) varianta izmantošanu summai, kas izteikta Beļģijas frankos, [Lindorfera] pirms tam neveic konvertēšanu, pamatojoties uz "pašreizējo likmi", un ka piemērā ar šī varianta izmantošanu summai, kas izteikta Grieķijas drahmās, viņa, šķiet, izmanto *euro* un Grieķijas drahmas maiņas kursu, kas piemērojams kopš 2001. gada 1. janvāra. Turklāt summām, kas konvertētas Grieķijas drahmās, Spānijas pesetās un Portugāles eskudo, viņa, šķiet, veic savus aprēķinus 1999. gada 1. janvārī.

77 Otrkārt, no Padomes sniegtajiem paskaidrojumiem izriet — tas, ka i) varianta izmantošana no t.s. "vājas valūtas" valsts pensiju fonda pārskaitītajai summai var būt izdevīgāka par ii) varianta izmantošanu no t.s. "stipras valūtas" valsts pensiju fonda pārskaitītajai summai, ir nevis Kopienu tiesību normu piemērošanas, bet gan dažādu valstu valūtu svārstību vai ārējo apstākļu ietekmes uz Kopienu darbību sekas. Līdz ar to jāatzīmē, ka Spānijas peseta un Portugāles eskudo, ko savos salīdzinošajos piemēros izmantojusi [Lindorfera], 90. gados ir piedzīvojuši vairākas devalvācijas."

31 Pirmās instances tiesa ir noraidījusi arī pirmā pamata trešo iebildumu. Tās argumentācijas būtība ir šāda:

"81 [..] [Lindorfera] nevar pamatoti izvirzīt argumentu, ka Kopienu pensiju sistēmā attiecībā uz ierēdņu iemaksām un vecuma pensijas saņemšanai nepieciešamo vecumu nav paredzētas nekādas atšķirības atkarībā no dzimuma.

82 Pirmkārt, tāpat viņa salīdzina divas tādu ierēdņu kategorijas, kuri atrodas atšķirīgās situācijās, proti, no vienas puses, ierēdņus, kas Kopienām pārskaita aktuāro ekvivalentu vai pensijas tiesību, ko tie ieguvuši pirms to darba uzsākšanas Kopienu dienestā veiktas darbības ietvaros, vienotas likmes izpirkuma vērtību, un, no otras puses, ierēdņus, kas veic iemaksas Kopienu pensiju sistēmā sakarā ar viņu darbību Kopienu iestādē.

83 Otrkārt, atkarībā no dzimuma un vecuma mainīgu faktoru izmantošanu, aprēķinot ieskaitāmos izdienas gadus, katrā ziņā objektīvi pamato nepieciešamība nodrošināt labu Kopienu pensiju sistēmas finanšu pārvaldību. Ja saskaņā

ar Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktu ierēdnis kā aktuāro ekvivalentu vai vienotas likmes izpirkuma vērtību Kopienu budžetā pārskaita naudas summu, kas atbilst pensijas tiesībām, ko tas ieguvis pirms darba uzsākšanas Kopienu dienestā, apmaiņā viņš saskaņā ar Kopienu pensiju sistēmu iegūst tiesības uz nākotnes pabalstiem; šīs tiesības atbilst ieskaitāmajiem izdienas gadiem, un to apmērs ir atkarīgs no šo viņam piešķirto izdienas gadu skaita. Lai noteiktu šo tiesību pašreizējo vērtību, attiecīgajai Kopienu iestādei jāņem vērā virkne elementu, tostarp iespējamais tā perioda ilgums, kura laikā attiecīgās personas pārskaitītie līdzekļi atradīsies Kopienu budžetā, paredzamā viņas karjeras attīstība, iespējamība, ka šie pabalsti viņai tiks izmaksāti un iespējamais tā perioda ilgums, kura laikā šie maksājumi tiks veikti. Šie elementi acīmredzami ir atkarīgi *inter alia* no attiecīgās personas dzimuma un vecuma, kad tā pievienojusies Kopienu pensiju sistēmai. No vienas puses, tas, ka statistiski sievietes dzīvo ilgāk par vīriešiem, ir vispārzināms fakts. No otras puses, iespējamība, ka persona, kas uzsāk darbu Kopienu dienestā ilgi pirms pensijas vecuma, nomirs, nesasniedzot šo vecumu, ir lielāka nekā tāda pati iespējamība, kas attiecas uz personu, kas pieņemta darbā, tuvojoties vecumam, kurā tai būs tiesības izmantot savas pensijas tiesības. Turklāt šī persona pārskaitītos naudas līdzekļus Kopienu budžeta rīcībā nodos uz ilgāku laiku nekā ierēdnis, kas ir tuvāk pensijas vecumam. Citiem vārdiem runājot, tādi faktori kā dienesta ilgums no attiecīgās personas darbā pieņemšanas dienas līdz tās aiziešanai pensijā, kā arī perioda, kura laikā tā saņems Kopienu vecuma pensiju, iespējamais ilgums, kas noteikts, pamatojoties uz statistikas datiem, tieši ietekmē Kopienu finanšu atbildību pret ikvienu individuāli skartu ierēdni, un, lai nodrošinātu labu Kopienu pensiju sistēmas finanšu pārvaldību, šie faktori ir jāņem vērā un pareizi jāizvērtē. Tādējādi Padome konvertēšanas formulā[s] pamatoti ņem vērā ar attiecīgās personas vecumu un dzimumu saistītos aktuāros faktorus."

32 Visbeidzot, Pirmās instances tiesa ir noraidījusi pirmā pamata ceturto iebildumu, saskaņā ar kuru nav pareizi, ka VPN 10. panta 3. un 4. punktā noteikto konvertēšanas formulu parametri tiek ņemti vērā, atsaucoties uz dažādiem datumiem, atkarībā no tā, vai pārskaitītā summa tiek konvertēta, pamatojoties uz i) variantu vai ii) variantu.

33 Pirmās instances tiesa ir atzinusi, ka Lindorferas apgalvojums, ka ii) variants esot balstīts uz algu, kas atbilst attiecīgās personas pakāpei dienā, kad valsts pensiju fonds faktiski pārskaitījis konkrēto summu, balstās uz kļūdainu VPN 10. panta 4. punkta formulējuma interpretāciju, jo šajā sakarā vērā ņemta ir alga, kas atbilst pakāpei štata ierēdņa statusa iegūšanas brīdī, kas aktualizēta šī faktiskā pārskaitījuma dienā. To, ka precīzam datumam ir jākalpo par atskaites punktu attiecīgi katram variantam un citiem konvertēšanas formulu parametriem, Pirmās instances tiesa ir uzskatījusi par pamatotu.

34 Izskatot otro pamatu par Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta prettiesiskumu, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 99.–106. punktā ir atzinusi, ka Lindorferas argumenti, cenšoties pierādīt, ka šī norma ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes un darba ņēmēju brīvas pārvietošanās principiem, nevar tikt pieņemti.

35 Lindorferas apgalvojumu, ka "pati pārcelšanas sistēma", ko ievieš šī norma, nelabvēlīgi ietekmē ierēdņus, kas savu karjeru Kopienu dienestā sāk vēlāk salīdzinājumā ar ierēdņiem, kas to sāk agrāk, Pirmās instances tiesa ir atzinusi par pilnīgi nepamatotu.

36 Tā ir uzskatījusi, ka Lindorfera nekādi nav pierādījusi, ka tiesības, ko tā ieguvusi, strādājot pirms darba uzsākšanas Kopienu dienestā, nevar tikt saglabātas viņai par labu un pārceltas uz Kopienu pensiju sistēmu. Tā ir uzsvērusi, ka, runājot par atšķirīgām sistēmām, nav neparasti, ka to izdienas gadu skaits, kas ņemami vērā Kopienu pensijas sakarā, atšķiras no to izdienas gadu skaita, ko ņem vērā valsts vai starptautiska iestāde. Tāpat tā ir norādījusi, ka Lindorferai ir bijusi iespēja izpirkt 21 mēnesi, kas viņai trūcis, lai kopumā iegūtu 180 mēnešus, kas vajadzīgi, lai iegūtu pensiju Austrijas sistēmā, tādējādi saglabājot valsts pensijas tiesības, un ka šo pensijas tiesību vienotas likmes izpirkuma vērtības pārcelšana uz Kopienu [pensiju] sistēmu ir iespēja, ko viņa brīvprātīgi izmantojusi.

37 Pēc Pirmās instances tiesas domām, tāpat nevar apgalvot, ka ar Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktu tiek apdraudēta darba ņēmēju brīva pārvietošanās. Tieši pretēji — šī norma atvieglo pilnīgu šīs pamatbrīvības izmantošanu, piemēram, ļaujot kādā dalībvalstī dzīvojošai personai uzsākt darbu Kopienu iestādē, tādējādi nezaudējot pensijas tiesības, ko tā ieguvusi iepriekšējos darbos.

38 Secinādama, ka Lindorfera nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas varētu ietekmēt VPN 10. panta 3. un 4. punkta, kā arī Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta tiesiskumu, Pirmās instances tiesa prasību noraidīja.

Tiesvedība Tiesā

39 Ar 2005. gada 7. jūnija lēmumu Tiesa nodeva lietu izskatīšanai pirmajai palātai. Tā kā neviens no lietas dalībniekiem nav pieprasījis savu mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanu, Tiesa nolēma lietu izskatīt bez mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanas. Ģenerāladvokāts savus secinājumus sniedza 2005. gada 27. oktobra tiesas sēdē, pēc kuras mutvārdu process tika pabeigts.

40 2005. gada 1. decembrī pirmā palāta atbilstoši Reglamenta 44. panta 4. punktam un 118. pantam nolēma lietu atdot atpakaļ Tiesai, lai tā nodotu to izskatīšanai lielākam iztiesāšanas sastāvam.

41 2006. gada 26. aprīlī Tiesa izdeva rīkojumu par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu un tiesas sēdes rīkošanu. Lietas dalībnieki un — atbilstoši Tiesas Statūtu 24. panta otrajai daļai — Komisija tika uzaicināti izteikt viedokli par šajā rīkojumā uzdotajiem jautājumiem.

42 Pēc 2006. gada 28. jūnija tiesas sēdes, kurā uzklausīti mutvārdu paskaidrojumi, un ģenerāladvokātes secinājumu sniegšanas 2006. gada 30. novembra tiesas sēdē mutvārdu process tika pabeigts.

Lietas dalībnieku prasījumi

43 Savā apelācijas sūdzībā, kuras pamatojumam viņa izvirza trīs pamatus, Lindorfera lūdz Tiesu:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— atcelt apstrīdēto lēmumu un, ja nepieciešams, arī Padomes 2001. gada 31. maija lēmumu, ar kuru noraidīta viņas sūdzība;

— likt Padomei no jauna noteikt ieskaitāmos izdienas gadus, un

— piespriest Padomei atlīdzināt pirmās instances un apelācijas instances tiesāšanās izdevumus.

44 Padome lūdz Tiesu:

— noraidīt apelācijas sūdzību, un

— piespriest Lindorferai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

45 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no EKL 225. panta, Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 58. panta pirmās daļas un Tiesas Reglamenta 112. panta 1. punkta c) apakšpunkta izriet, ka apelācijas sūdzībā precīzi jānorāda tā sprieduma apstrīdētās daļas, kura atcelšana tiek pieprasīta, kā arī juridiskie argumenti, kas konkrēti izvirzīti apelācijas sūdzības atbalstam (2003. gada 6. marta spriedums lietā C-41/00 P *Interporc*/Komisija, *Recueil*, I-2125. lpp., 15. punkts; 2006. gada 12. septembra spriedums lietā C-131/03 P *Reynolds Tobacco* u.c./ Komisija, Krājums, I-7795. lpp., 49. punkts, un 2007. gada 27. februāra spriedums lietā C-355/04 P *Segi* u.c./Padome, Krājums, I-1657. lpp., 22. punkts).

46 Tiesa apelācijas sūdzību izskatīs, ņemot vērā šo judikatūru.

Par pirmo apelācijas pamatu, kas attiecas, pirmkārt, uz diskriminācijas dzimuma dēļ aizlieguma principa pārkāpumu un, otrkārt, uz pārsūdzētā sprieduma nepietiekamo pamatojumu šajā sakarā

Lietas dalībnieku argumenti

47 Izvirzot pirmo pamatu, Lindorfera apgalvo, ka Pirmās instances tiesa, pārsūdzētā sprieduma 83. punktā atzīdama, ka atkarībā no dzimuma mainīgu faktoru izmantošanu, aprēķinot ieskaitāmos izdienas gadus, objektīvi pamato nepieciešamība nodrošināt labu Kopienu pensiju sistēmas pārvaldību, ir pārkāpusi EKL 141. pantu un — vispārīgāk — diskriminācijas dzimuma dēļ aizlieguma principu.

48 Pēc Lindorferas domām, diskriminācijas dzimuma dēļ, kas ņem vērā to, ka [statistiski] sievietes dzīvo ilgāk, mērķis ne vienmēr ir nodrošināt šīs sistēmas finanšu līdzsvaru, kā to apliecina fakts, ka ne ierēdņu iemaksas, ne vecuma pensijas iegūšanai vajadzīgais vecums netiek noteikti atkarībā no viņu dzimuma. Pirmās instances tiesa, pārsūdzētā sprieduma 82. punktā apstiprinādama, ka viņa salīdzina divas nesalīdzināmas ierēdņu kategorijas, ir noraidījusi prasītājas argumentu, tomēr nepamatojot, kāpēc šāds salīdzinājums nav iespējams.

49 Padome apgalvo, ka EKL 141. pants šajā lietā nav piemērojams un ka atbilstoša judikatūra ir 1993. gada 22. decembra spriedums lietā C-152/91 *Neath* (*Recueil*, I-6935. lpp.). Tā uzskata, ka Lindorfera, atsaucoties uz spriedumiem, kas pasludināti no šīs prāvas atšķirīgos kontekstos, nav nekādi pierādījusi, ka ar pārcelšanu pārskaitītie naudas līdzekļi ir darba attiecību ar Kopienām ekvivalents. Tādējādi tā norāda, ka pārcelšanas mehānisms atbilst ierēdņa naudas, kas uzkrāta ārpus šīm darba attiecībām ar Kopienām, pārskaitījumam Kopienu pensiju sistēmā.

Tiesas vērtējums

50 Jāatzīst, ka Lindorfera, atsaukdamās uz to, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi nediskriminācijas un vienlīdzīgas attieksmes pret dzimumiem principus, būtībā uzskata, ka ir pārkāpts viens no Kopienu tiesiskajā kārtībā aizsargātajiem vispārīgajiem principiem. Šajā sakarā jāatzīmē, ka EKL 141. pants un dažādi atvasināto tiesību noteikumi, uz kuriem atsaucas Lindorfera, kā arī Civildienesta noteikumu 1.a panta 1. punkts ir vispārīgā dzimumu vienlīdzības principa īpašas izpausmes.

51 Tiesa ir uzsvērusi, ka Kopienu likumdevējam, izstrādājot noteikumus par pensijas tiesību, ko Kopienu ierēdņi ieguvuši valsts sistēmā, pārcelšanu uz Kopienu sistēmu, ir pienākums ievērot vienlīdzīgas attieksmes principu. Līdz ar to tas nedrīkst pieņemt noteikumus, kuros paredzēta nevienlīdzīga attieksme pret ierēdņiem, ja vien attiecīgo personu situācija, uzsākot darbu Kopienu dienestā, nepamato atšķirīgu attieksmi iegūto pensijas tiesību sistēmas īpašu iezīmju vai šādu tiesību neesamības dēļ (par vienlīdzīgas attieksmes principu skat. 1990. gada 14. jūnija spriedumu lietā C-37/89 *Weiser, Recueil*, I-2395. lpp., 14. punkts).

52 To, ka, tā kā sievietēm aktuārās vērtības ir augstākas, pārceļot savas pensijas tiesības uz Kopienu sistēmu, tās saņem mazāk izdienas gadu nekā vīrieši, Pirmās instances tiesa nav uzskatījusi par diskriminējošu. Pārsūdzētā sprieduma 81.–83. punktā tā ir atzinusi, ka Lindorfera nevar izvirzīt argumentu, ka attiecībā uz ierēdņu iemaksām šajā sistēmā nav paredzētas nekādas atšķirības atkarībā no dzimuma, jo to ierēdņu situācija, kas veic iemaksas Kopienu pensiju sistēmā sakarā ar viņu darbību kādā Kopienu iestādē, atšķiras no to ierēdņu situācijas, kuri Kopienu [budžetā] pārskaita pensijas tiesību, ko viņi ieguvuši pirms darba uzsākšanas Kopienu dienestā, aktuāro ekvivalentu vai vienotas likmes izpirkuma vērtību. Pēc Pirmās instances tiesas domām, atkarībā no dzimuma mainīgu faktoru izmantošanu, aprēķinot ieskaitāmos izdienas gadus, katrā ziņā objektīvi pamato nepieciešamība nodrošināt šīs sistēmas labu finanšu pārvaldību.

53 Šajā sakarā ir jāatzīmē, pirmkārt, ka Pirmās instances tiesa, veicot tai prasīto vērtējumu attiecībā uz iespējamo diskrimināciju dzimuma dēļ, kad pensijas tiesības tika pārceltas uz Kopienu sistēmu, nav paskaidrojusi, kāpēc šo divu ierēdņu kategoriju situācijas nav salīdzināmas.

54 Pārsūdzētā sprieduma 86. punktā Pirmās instances tiesa nepaskaidro, ar kādiem kritērijiem, atskaitot dzimumu, tā paredz pamatot atšķirīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, kas pārceļ savas pensijas tiesības uz Kopienu sistēmu, lai arī šāda atšķirība nepastāv saistībā ar no vīriešu un sieviešu dzimuma ierēdņu algas atskaitītām iemaksām.

55 Turklāt jāpiebilst, ka, neskatoties uz to, ka uz Civildienesta noteikumu 1.a panta 1. punktu netika izdarīta atsauce, šajā normā, kas tika ieviesta ar Regulu Nr. 781/98 un kas bija piemērojama brīdī, kad tika aprēķināti Lindorferas izdienas gadi, paredzēts, ka "atbilstoši šiem Civildienesta noteikumiem [..] ierēdņiem ir tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi, nepieļaujot [..] atsaukšanos uz [..] dzimumu [..]".

56 Otrkārt, arguments, ka šo atšķirīgo attieksmi pret vīriešiem un sievietēm pamato nepieciešamība nodrošināt labu Kopienu pensiju sistēmas finanšu pārvaldību, nevar tikt izvirzīts, lai pamatotu nepieciešamību sievietēm noteikt augstākas aktuārās vērtības.

57 Šajā sakarā pietiek norādīt, ka identisks no vīriešu un sieviešu dzimuma ierēdņu algas atskaitīto iemaksu līmenis šādu pārvaldību negatīvi neietekmē.

58 Turklāt to, ka tādu pašu līdzsvaru var panākt ar aktuārām vērtībām, kas "der abiem dzimumiem" ("unisex"), pierāda arī apstāklis, ka pēc šajā prāvā aplūkotajiem notikumiem, kā izriet no Padomes un Komisijas atbildēm uz Tiesas jautājumiem, iestādes bija nolēmušas šādas vērtības izmantot.

59 Tādējādi Pirmās instances tiesa, neatzīstot, ka Lindorfera ir cietusi no diskriminācijas viņas dzimuma dēļ, ir kļūdījusies.

60 Tādēļ pirmais apelācijas pamats ir pamatots.

Par otro apelācijas pamatu, kas attiecas, pirmkārt, uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu tādējādi, ka pret ierēdņiem, kas savu karjeru uzsāk vēlāk, ir nelabvēlīga attieksme, un, otrkārt, uz pārsūdzētā sprieduma nepietiekamo pamatojumu šajā sakarā

Lietas dalībnieku argumenti

61 Lindorfera uzskata, ka Pirmās instances tiesa, neatzīdama, ka sakarā ar to, ka viņa savu karjeru Kopienās uzsākusi vēlāk, pret viņu ir bijusi nelabvēlīga attieksme salīdzinājumā ar ilgāk strādājošiem ierēdņiem, nav ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu. Pēc viņas domām, pārcelšanas sistēma ir nelabvēlīgāka ierēdņiem, kas savu karjeru Kopienu iestādē uzsāk vēlāk, salīdzinot ar ierēdņiem, kas to uzsāk daudz agrāk. Turklāt Lindorfera apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 67. punktā Pirmās instances tiesa, noraidīdama Lindorferas piedāvāto viņas situācijas un tāda ierēdņa situācijas, kas veicis iemaksas tikai Kopienu sistēmā, salīdzinājumu, ir pārkāpusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.

62 Pēc Padomes domām, "ierēdņu, kas vienmēr ir strādājuši [Kopienu] iestādē" un kuriem nav pārceļamu valstī [iegūtu] tiesību, situācija un "ierēdņu, kas [savu karjeru Kopienu dienestā] sākuši vēlāk", t.i., kas pārceļ savas valstī [iegūtās] tiesības uz Kopienu pensiju sistēmu, situācija nav salīdzināmas. Padome piebilst — ja šīs situācijas būtu salīdzināmas, Civildienesta noteikumu autoriem nebūtu bijis jāievieš sistēma, saskaņā ar kuru kapitāls tiek pārvērsts izdienas gados, un būtu bijis vienkāršāk "ierēdnim, kas [savu karjeru Kopienu dienestā] sācis vēlāk", Kopienu pensiju sistēmā piešķirt tādu pašu izdienas gadu skaitu, kādā viņš ir veicis iemaksas valsts sistēmā.

Tiesas vērtējums

63 Jāatgādina, ka vienlīdzīgas attieksmes vai nediskriminācijas princips noteic, ka salīdzināmas situācijas nevar tikt kvalificētas atšķirīgi un dažādas situācijas nevar tikt aplūkotas vienādi, ja vien šāda pieeja nav objektīvi pamatota (2006. gada 10. janvāra spriedums lietā C-344/04 *IATA* un *ELFAA*, Krājums I-403. lpp., 95. punkts, un 2006. gada 12. septembra spriedums lietā C-300/04 *Eman* un *Sevinger*, Krājums, I-8055. lpp., 57. punkts).

64 Tā kā Lindorfera, kas uzsākusi darbu Kopienu iestādes dienestā pēc tam, kad tā noteiktā laikposmā bija veikusi iemaksas Austrijas pensiju sistēmā, apgalvo, ka ir cietusi no nevienlīdzīgas attieksmes salīdzinājumā ar ierēdni, kas uzsācis darbu šajā pašā dienestā agrāk un noteiktā laikposmā ir veicis iemaksas Kopienu pensiju sistēmā, ir jānoskaidro, vai šīs divas situācijas ir salīdzināmas.

65 Kopienu pensiju sistēmā, kā to savu secinājumu 28. punktā uzsvērusi ģenerāladvokāte, pensionētiem ierēdņiem tiek izmaksāta procentuāla viņu pēdējās algas daļa. Tādējādi šīs pensijas apmērs ir atkarīgs, pirmkārt, no ierēdņa karjeras Kopienu dienestā pabeigšanas, kas atspoguļots viņa pēdējā algā, un, otrkārt, no viņa dienesta Kopienās ilguma. Šādā sistēmā pensiju nekādā ziņā nenosaka pēc dienesta gadu laikā atskaitīto iemaksu kopsummas.

66 Tas neattiecas uz tāda ierēdņa situāciju, kas uz Kopienu sistēmu naudas līdzekļu veidā pārceļ pensijas tiesības, ko tas agrāk ieguvis valsts sistēmā. Šim ierēdnim ieskaitāmo izdienas gadu skaits atbilstoši Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktam ir atkarīgs no pārskaitītās naudas un pakāpes štata ierēdņa statusa iegūšanas brīdī. Līdz ar to pensijas apmērs, uz ko savas karjeras beigās ierēdnim ir tiesības, tiek noteikts pēc viņa pēdējās algas un nostrādātā laika Kopienu

dienestā, kam pieskaitāmi izdienas gadi, kas noteikti, ņemot vērā pārskaitīto naudas summu.

67 Naudas summa, ko šis ierēdnis iemaksā Kopienu budžetā, un Kopienu iestāžu dienestā nostrādātais laiks nav salīdzināmas vērtības.

68 Tādēļ jāatzīst, ka Lindorferas, kas, uzsākot darbu Kopienu dienestā, Kopienu pensiju sistēmā iemaksājusi naudas summu, kas atbilst tiesībām, ko viņa ieguvusi valsts sistēmā, situācija nav salīdzināma ar tāda ierēdņa situāciju, kurš darbu Kopienu dienestā uzsācis agrāk un kopš tā laika veicis iemaksas Kopienu pensiju sistēmā, veicot atskaitījumus no savas algas.

69 Runājot par, pēc Lindorferas domām, nepietiekamo pamatojumu, ir jāatzīst, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 64.–68. punktā ir izvērtējusi dažādus elementus, kas raksturo tāda ierēdņa karjeru, kas darbā pieņemts viņa profesionālās karjeras sākumā, un tāda ierēdņa kā Lindorfera karjeru, kurš pirms tam strādājis un veicis iemaksas valsts pensiju sistēmā.

70 Tādējādi jāsecina, pirmkārt, ka Pirmās instances tiesa ir pamatoti atzinusi, ka Lindorfera, kuras situācija nav salīdzināma ar tāda ierēdņa situāciju, kurš darbā pieņemts viņa profesionālās karjeras sākumā, nevar apgalvot, ka ir cietusi no nevienlīdzīgas attieksmes salīdzinājumā ar šo ierēdni, un, otrkārt, ka Pirmās instances tiesa ir izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu.

71 Līdz ar to otrais apelācijas pamats ir jānoraida.

Par trešo apelācijas pamatu, kas attiecas, pirmkārt, uz vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, ko izraisījusi konvertēšanas formulu izmantošana, un, otrkārt, uz piešķirto izdienas gadu skaita minimālā sliekšņa neesamību

Lietas dalībnieku argumenti

72 Lindorfera apstrīd pārsūdzētā sprieduma 76. un 77. punktu un norāda, ka Pirmās instances tiesa, neatzīdama, ka viņa ir cietusi no nelabvēlīgas attieksmes tāpēc, ka pārcēlusi savas pensijas tiesības no t.s. "stipras valūtas" valsts [pensiju] fonda salīdzinājumā ar ierēdņiem, kas šīs tiesības ir pārcēluši no t.s. "vājas valūtas" valsts [pensiju] fonda, nav ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu.

73 Viņa apgalvo, ka Pirmās instances tiesa jautājumā par VPN 10. panta 4. punktā paredzētajām valūtas konvertēšanas formulām nedrīkstēja aprobežoties ar atzinumu, ka tas, ka i) varianta izmantošana no t.s. "vājas valūtas" valsts pensiju fonda pārskaitītajai summai var būt izdevīgāka par ii) varianta izmantošanu no t.s. "stipras valūtas" valsts pensiju fonda pārskaitītajai summai, ir valstu valūtu svārstību, nevis Kopienu noteikumu sekas.

74 Lindorfera uzskata, ka Pirmās instances tiesai bija jāatzīst, pirmkārt, ka Padome no t.s. "vājas valūtas" valsts pensiju fonda pārskaitītajām summām ir izvēlējusies piemērot labvēlīgāku attieksmi nekā no t.s. "stipras valūtas" valsts pensiju fonda pārskaitītajām summām un, otrkārt, ka Padome nevar izmantot šādas diskriminējošas formulas.

75 Turklāt Lindorfera šaubās par to izdienas gadu skaita minimālā sliekšņa neesamību, kas piešķirti, pārceļot pensijas tiesības no t.s. "stipras valūtas" valsts, lai arī to izdienas gadu skaits, ko Kopienu pensiju sistēmā var iegūt, pārceļot [pensijas tiesības] no t.s. "vājas valūtas" valsts, ir pakļauts maksimālajam apmēram, lai nepieļautu, ka tas pārsniedz to gadu skaitu, kuru laikā attiecīgā persona ir veikusi iemaksas valsts pensiju sistēmās, kas nav papildu sistēmas.

76 Pēc Padomes domām, Pirmās instances tiesa uz attiecīgajiem Lindorferas argumentiem ir pareizi atbildējusi pārsūdzētā sprieduma 76. un 77. punktā.

Tiesas vērtējums

77 Runājot par pirmo iebildumu par konvertēšanas formulām, ir jāatzīst, pirmkārt, ka Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 76. punktā ir pamatoti norādījusi, ka Lindorferas veiktais salīdzinājums nevar būt pārliecinošs, jo "ierēdņa, uz ko izdarīta atsauce", un Lindorferas situācijas atšķiras, un ka citi viņas veiktie salīdzinājumi ir balstīti uz nepareiziem pieņēmumiem.

78 Otrkārt, jāatzīmē, ka valsts pensiju fondi, kad tie nosaka valsts pensiju sistēmu ietvaros iegūto pensijas tiesību vienotas likmes izpirkuma vērtību, pārskaitāmo summu, kas pēc tam pilnīgi noteikti ir jāizteic vienotā valūtā, nosaka attiecīgās dalībvalsts valūtā. Savukārt Kopienām, nosakot konvertēšanas sistēmas elementus, ir liela rīcības brīvība.

79 Treškārt, jānorāda, ka atšķirībā no i) varianta ii) variants ir fakultatīvs, jo saskaņā ar VPN 10. panta 4. punkta b) apakšpunktu šajā normā noteikto aprēķinu veic vienīgi pēc ierēdņa pieprasījuma. Ir iespējams, ka ierēdņi, kuriem labvēlīgāks ir ii) variants, izvēlēsies šo variantu, bet ierēdņi, kuriem šis variants nav labvēlīgs, dos priekšroku i) varianta izmantošanai. Tādējādi ikvienam ir iespēja panākt vislabvēlīgāko attieksmi.

80 Līdz ar to pirmais iebildums par konvertēšanas formulu izmantošanu nav pamatots.

81 Runājot par otro iebildumu par piešķirto izdienas gadu skaita minimālā sliekšņa neesamību, pārceļot pensijas tiesības uz Kopienu sistēmu, šis iebildums jāatzīst par nepieņemamu.

82 Protams, Lindorfera apgalvo, ka attiecīgais tiesiskais regulējums šāda sliekšņa neesamības dēļ ir apstrīdams, tomēr viņa neizvirza nevienu argumentu atbilstoši šī sprieduma 45. punktā minētajai judikatūrai, kas varētu pierādīt, ka pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.

83 Turklāt šajā gadījumā apgalvojums, ka Pirmās instances tiesa nav ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu, ņemot vērā šāda minimālā sliekšņa neesamību, ir pārāk vispārīgs un neprecīzs, lai tiesa to varētu izvērtēt (šajā sakarā skat. 1999. gada 8. jūlija spriedumu lietā C-51/92 P *Hercules Chemicals*/Komisija, *Recueil*, I-4235. lpp., 113. punkts, un 2006. gada 12. decembra rīkojumu lietā C-129/06 P *Autosalone Ispra*/Komisija, Krājumā nav publicēts, Krājums, I-131.* lpp., 31. punkts).

84 Šādos apstākļos trešais apelācijas pamats ir jānoraida.

85 Tā kā Lindorferas pirmais apelācijas pamats ir apstiprināts, pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ, jo ar to ir noraidīta prasība tāpēc, ka diskriminācija dzimuma dēļ nav notikusi.

Pārsūdzētā sprieduma daļējas atcelšanas sekas

86 Atbilstoši Tiesas Statūtu 61. panta pirmajai daļai, ja apelācija ir pamatota, Tiesa atceļ Pirmās instances tiesas nolēmumu. Tā var pati taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Pirmās instances tiesā.

87 Tā kā tiesvedības stadija to ļauj, ir jālemj par prasību atcelt apstrīdēto lēmumu un likt Padomei Lindorferai no jauna noteikt izdienas gadus.

88 Šajā sakarā jāatzīst, ka, nosakot izdienas gadus Lindorferai, Padome ir ņēmusi vērā ar dzimumu saistītu faktoru, tādējādi pārkāpjot diskriminācijas dzimuma dēļ aizlieguma principu un Civildienesta noteikumu 1.a panta 1. punktu.

89 Runājot par prasījumu likt Padomei Lindorferai no jauna noteikt izdienas gadus, šajā gadījumā pietiek atgādināt, ka saskaņā ar EKL 233. pantu iestādei, kuras pieņemtais akts ir atcelts, ir jāveic vajadzīgie pasākumi, lai izpildītu Tiesas spriedumu.

90 Līdz ar to apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

91 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 122. pantu, ja apelācija ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punkta pirmajai daļai, kas piemērojama apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Lindorfera ir prasījusi piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums nav labvēlīgs, tad jāpiespriež Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2004. gada 18. marta spriedumu lietā T-204/01 *Lindorfer*/Padome atcelt, jo ar to ir noraidīta Lindorferas prasība tāpēc, ka diskriminācija dzimuma dēļ nav notikusi;

2) **Eiropas Savienības Padomes 2000. gada 3. novembra lēmumu, ar kuru aprēķināti Lindorferas izdienas gadi, atcelt;**

3) **pārējā daļā apelācijas sūdzību noraidīt;**

4) **Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus abās instancēs.**

[Paraksti]